

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Redaktsiooni jõustumise kp:
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:
Avaldamismärge:

Kaitseminister
määrus
terviktekst
10.03.2024
Hetkel kehtiv
RT I, 07.03.2024, 2

Kaitseväe- ja asendusteenistuses teenistusülesannete täitmise tõttu saadud tervisekahjustusest põhjustatud püsiva töövõimetus, selle ulatuse, põhjuse ja kestuse tuvastamise tingimused ja kord

Vastu võetud 28.03.2023 nr 12
[RT I, 29.03.2023, 41](#)
jõustumine 01.04.2023

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
04.03.2024	RT I, 07.03.2024, 1	10.03.2024

Määrus kehtestatakse [kaitseväeteenistuse seaduse](#) § 30¹ lõike 6 alusel.

§ 1. Reguleerimisala

(1) Määrusega kehtestatakse kaitseväe- või asendusteenistuses teenistusülesannete täitmise tõttu saadud tervisekahjustusest põhjustatud püsiva töövõimetus (edaspidi *püsiv töövõimetus*), selle ulatuse, põhjuse ja kestuse tuvastamise tingimused ja kord.

(2) Käesoleva määruse alusel tuvastatakse püsiv töövõimetus kaitseväe- või asendusteenistuses tervisekahjustuse saanud isikul (edaspidi *isik*), kes on esitanud taotluse kaitseväeteenistuse seaduse § 196 lõikes 7 sätestatud teenistuslase tagatise saamiseks ning § 202 lõikes 4 sätestatud uurimisega on kindlaks tehtud isiku õigus teenistuslastele tagatistele.

§ 2. Püsiva töövõimetus tuvastamine

(1) Asutus, mis menetleb käesoleva määruse § 1 lõikes 2 nimetatud taotlust, teeb Kaitseväes terviseseisundi hindamist korraldavale struktuuriüksusele või selle allüksusele (edaspidi *terviseseisundi hindamist korraldav üksus*) ettepaneku püsiva töövõimetus tuvastamiseks, lisades sellele kokkuvõtte kaitseväeteenistuse seaduse § 192 lõikes 3 ja § 202 lõikes 4 sätestatud uurimise läbiviimise kohta ja vajaduse korral esitab muid andmeid tervisekahjustuse tekkimise asjaolude kohta.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ettepanek peab sisaldama teavet selle kohta, kas isik on teenistuslase tagatise taotlemisel andnud nõusoleku tema kohta tervise infosüsteemis olevate isikuandmete kasutamiseks seoses terviseseisundi hindamisega.

(3) Püsiv töövõimetus tuvastatakse isiku terviseseisundi hindamisega 21 kalendripäeva jooksul käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ettepaneku saamisest arvates. Käesoleva määruse § 3 lõikes 4 sätestatud juhul pikeneb nimetatud tähtaeg täiendavate andmete saamiseks kuluva aja võrra.

(4) Püsiva töövõimetus tuvastamiseks peab isiku terviseseisundit hindama vähemalt kaks Kaitseväe juhataja määratud eriarsti (edaspidi *Kaitseväe eriarst*) või kaitseväeteenistuse seaduse § 26¹ lõike 7 alusel moodustatud komisjon (edaspidi *komisjon*), kaasates vajaduse korral teisi tervishoiuteenuse osutajaid.

(5) Kaitseväe eriarst peab olema tervishoiukorralduse infosüsteemis registreeritud eriarstina.

§ 3. Tervise seisundi hindamine

(1) Kaitsevæe eriarst hindab isiku tervise seisundi tervise infosüsteemi andmete ja tervise seisundi kajastavate dokumentide (edaspidi koos *olemasolevad andmed*) põhjal ning otsustab, kas need on piisavad püsiva töövõime tuvastamiseks.

(2) Kaitsevæe eriarstil on isiku tervise seisundi hindamiseks juurdepääs tervise infosüsteemis olevatele isikuandmetele vastavalt kaitsevæeteenistuse seaduse § 14 lõikes 7 ja lõike 9 alusel sätestatule.

(3) Kui isik on keelanud juurdepääsu tervise infosüsteemis olevatele isikuandmetele või ei ole andnud nõusolekut nende andmete kasutamiseks, on Kaitsevæe eriarstil õigus nõuda isikult tervise seisundi hindamiseks vajalike andmete esitamist muul viisil või jätta püsiv töövõime tuvastamata.

(4) Juhul kui olemasolevad andmed on püsiva töövõime tuvastamiseks ebapiisavad, võib Kaitsevæe eriarst teha isikule arstliku läbivaatuse, küsida isikult või tema raviarstilt täiendavaid andmeid ning vajaduse korral suunata isiku täiendavale terviseuuringule või eriarsti konsultatsioonile.

(5) Kui tervise kahjustuse tekkimisest on möödunud vähem kui 182 kalendripäeva ja olemasolevate andmete põhjal ei ole organismi funktsionaalne seisund stabiilne, võib Kaitsevæe eriarst isiku tervise seisundi hindamise edasi lükata ajaks, kui nimetatud tähtaeg on saabunud.

(6) Andmed püsiva töövõime tuvastamiseks läbi viidud tervise seisundi hindamise kohta kantakse Kaitsevæes tervishoiuteenuse osutamise dokumenteerimiseks asutatud infosüsteemi, välja arvatud tervise infosüsteemis olevad terviseuuringute tulemused.

(7) Kaitsevæe eriarst dokumenteerib tervise seisundi hindamise kohta järgmised andmed:

- 1) isikul teadaolevate ja eeldatavalt püsivat töövõimetust põhjustavate haiguste ja vigastuste diagnoosid koos raskusastmega ja organismi funktsionaalse seisundiga;
- 2) andmed isiku ravi, terviseuuringute ja eriarsti konsultatsioonide ning läbivaatusel tuvastatud objektiivse leiu kohta;
- 3) tervise kahjustuse tekkimise teadaolevad asjaolud koos arvamusega tervise kahjustuse tekkimise ja teenistusülesannete täitmise vahel meditsiinilise seose olemasolu või selle puudumise kohta;
- 4) arvamus püsivat töövõimetust põhjustavate haiguste, vigastuste ja nendest tingitud funktsioonihäirete ning töövõime kaotuse ulatuse ja kestuse tuvastamise kohta.

(8) Kui püsiv töövõime on põhjustatud rohkem kui ühest haigusest või vigastusest, tuleb käesoleva paragrahvi lõike 7 punktis 4 sätestatud arvamus näidata lisaks kogu püsiva töövõime ulatusele eraldi igast haigusest või vigastusest tingitud töövõime kaotuse ulatus.

§ 4. Hinnang püsiva töövõime tuvastamise kohta

(1) Kaitsevæe juhataja määratud Kaitsevæe eriarst või komisjoni esimees koostab püsiva töövõime tuvastamise kohta hinnangu, mis peab sisaldama järgmisi andmeid:

- 1) püsiva töövõime tekkimise aeg ja vajaduse korral tagasiulatuvalt tuvastatud püsiva töövõime tekkimise aeg;
- 2) tuvastatud meditsiiniline seos kaitsevæe- või asendusteenistuses teenistusülesannete täitmise tõttu saadud tervise kahjustuse ning püsiva töövõime tekkimise vahel või selle puudumine;
- 3) püsiva töövõime kestus;
- 4) püsiva töövõime ulatus väljendatuna töövõime kaotuse protsentides;
- 5) püsiva töövõime korduva tuvastamise taotlemise tähtaeg käesoleva määruse § 10 lõikes 1 sätestatud juhul;
- 6) püsiva töövõime kindlakstegemise kuupäev.

(2) Lõikes 1 nimetatud hinnang edastatakse käesoleva määruse § 2 lõikes 1 nimetatud ettepaneku teinud asutusele, mis teeb selle isikule teatavaks koos otsusega teenistusala tagatise saamise kohta.

(3) Püsiva töövõime korduva tuvastamise korral teeb lõikes 1 nimetatud hinnangu isikule teatavaks tervise seisundi hindamist korraldav üksus.

§ 5. Püsiva töövõime kindlakstegemise päev

(1) Püsiva töövõime kindlakstegemise päevaks loetakse käesoleva määruse § 2 lõikes 1 nimetatud ettepaneku tegemise päev, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõigetes 2–4 nimetatud juhul.

(2) Püsiva töövõime esmakordsel tuvastamisel isikul, kes oli käesoleva määruse § 1 lõikes 2 nimetatud taotluse esitamise ajal töövõimeleht alusel ajutiselt töövõime sama haiguse või vigastuse tõttu, mis on põhjustanud püsiva töövõime, loetakse püsiva töövõime kindlakstegemise päevaks ajutise töövõime lõppemisele järgnev päev.

(3) Püsiva töövõime korduval taotlemisel loetakse püsiva töövõime kindlakstegemise päevaks käesoleva määruse § 10 lõikes 1 nimetatud juhul eelnevalt tuvastatud püsiva töövõime kestuse

viimane päev ning käesoleva määruse § 10 lõikes 5 nimetatud juhul püsiva töövõimetuse korduvaks tuvastamiseks taotluse esitamise päev.

(4) Käesoleva määruse § 3 lõikes 5 nimetatud juhul loetakse püsiva töövõimetuse kindlakstegemise päevaks terviseseisundi hindamiseks määratud tähtaeg.

§ 6. Püsiva töövõimetuse tekkimise aeg

(1) Püsiva töövõimetuse tekkimise aeg on püsiva töövõimetuse kindlakstegemise päev, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud juhul.

(2) Juhul kui isik taotleb püsiva töövõimetuse tuvastamist tagasiulatuvalt, võib selleks piisavate andmete olemasolul tuvastada püsiva töövõimetuse tekkimise aja tagasiulatuvalt kuni üks aasta arvates püsiva töövõimetuse kindlakstegemise päevast.

§ 7. Püsiva töövõimetuse põhjus

Püsiva töövõimetuse põhjus on kaitsevää- või asendusteenistuses teenistusülesannete täitmise tõttu saadud tervisekahjustus, kui tehakse kindlaks meditsiinilise seose olemasolu kaitsevää- või asendusteenistuses teenistusülesannete täitmise tõttu saadud vigastuse või selle tagajärjel tekkinud tüsistuste, järelnähtude, haigestumise või haiguse ägenemise või süvenemise ja püsiva töövõimetuse vahel.

§ 8. Püsiva töövõimetuse ulatus

(1) Püsiva töövõimetuse ulatus määratakse töövõime kaotuse protsentides nulliga lõppeva arvuna.

(2) Töövõime kaotuse protsendi suurus määratakse vastavalt käesoleva määruse lisas toodud juhendile.

(3) Käesoleva määruse lisas toodud juhendit kohaldatakse ainult nendest tervisekahjustustest põhjustatud püsiva töövõimetuse tuvastamiseks, mille tekkimise puhul on kindlaks tehtud meditsiiniline seos teenistusülesannete täitmisega kaitsevää- või asendusteenistuses.

(4) Kaitsevää- või asendusteenistuses teenistusülesannete täitmise tõttu tekkinud kahest või enamast sama organi või organsüsteemi talitlust mõjutavast funktsioonihäirest tingitud püsiva töövõimetuse korral määratakse töövõime kaotuse protsendiks kõrgeim üksikule funktsioonihäirele vastav protsent.

(5) Kui isikul esinevad samaaegselt funktsioonihäired, mis mõjutavad mitme organi või organsüsteemi talitlust, suurendatakse vastavalt käesoleva määruse lisas toodud juhendile määratud kõige raskema funktsioonihäire protsenti järgnevalt:

1) protsenti korrutatakse koefitsiendiga 1,1, kui raskuselt teisele funktsioonihäirele vastab töövõime kaotus vahemikus 10–20%;

2) protsenti korrutatakse koefitsiendiga 1,2, kui raskuselt teisele funktsioonihäirele vastab töövõime kaotus vahemikus 30–40%;

3) protsenti korrutatakse koefitsiendiga 1,3, kui raskuselt teisele funktsioonihäirele vastab töövõime kaotus vahemikus 50–80%.

§ 9. Püsiva töövõimetuse kestus ja selle tuvastamise alused

(1) Isiku võib püsivalt töövõimetuks tunnistada kestusega:

1) kuus kuud;

2) üks aasta;

3) kaks aastat;

4) kolm aastat;

5) viis aastat;

6) kuni riikliku pensionikindlustuse seaduse §-s 7 sätestatud vanaduspensioniiikka jõudmiseni, kuid mitte kauemaks kui viis aastat.

(2) Püsiva töövõimetuse kestus määratakse alates püsiva töövõimetuse kindlakstegemise päevast.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–5 sätestatud juhtudel on püsiva töövõimetuse viimaseks päevaks püsiva töövõimetuse kestuse viimase kalendrikuu viimane kuupäev.

(4) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–5 sätestatud juhtudel tunnistatakse isik püsivalt töövõimetuks mitte kauemaks kui vanaduspensioniiikka jõudmiseni.

(5) Püsiva töövõimetuse kestuse tuvastamisel on aluseks:

1) haiguse või vigastuse raskusaste ja organismi funktsionaalne seisund;

2) haiguse või vigastuse raskusastme ja organismi funktsionaalse seisundi muutumise senine kiirus ja edasine prognoos.

(6) Püsiva töövõimetuse kestust ei määrata, kui tervisekahjustus on tekkinud teenistusülesannete täitmise tõttu asendusteenistuses.

§ 10. Püsiva töövõimetuse korduva tuvastamise taotlemine

(1) Püsiva töövõimetuse korduva tuvastamise taotlemiseks määratakse tähtaeg püsiva töövõimetuse kestuse eelviimase kalendrikuu 5.–20. kuupäevaks, kui püsiva töövõimetuse kestus määratakse tähtajaks, mis saabub enne vanaduspensioniiikka jõudmist.

(2) Püsiva töövõimetuse korduvaks tuvastamiseks esitab isik taotluse tervise seisundi hindamist korraldavale üksusele.

(3) Lõikes 2 nimetatud taotlus peab sisaldama teavet selle kohta, kas isik annab nõusoleku tema kohta tervise infosüsteemis olevate isikuandmete kasutamiseks seoses tervise seisundi hindamisega.

(4) Tervise seisundi hindamist korraldav üksus võib püsiva töövõimetuse korduva tuvastamise taotlemiseks määratud tähtaja ennistada, kui isik mõjuvatel põhjustel ei esita taotlust käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud tähtaja jooksul.

(5) Tervise seisundi muutumisel võib isik esitada taotluse püsiva töövõimetuse korduvaks tuvastamiseks enne käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud tähtaega või enne käesoleva määruse § 9 lõike 1 punktis 6 sätestatud püsiva töövõimetuse kestuse lõppemist.

§ 11. Vaidluste lahendamine

[Kehtetu -RT I, 07.03.2024, 1- jõust. 10.03.2024]

§ 12. Määruse kehtetuks tunnistamine

[Käesolevast tekstist välja jäetud.]

§ 13. Määruse jõustumine

Määrus jõustub 1. aprillil 2023. aastal.

[Lisa](#) Töövõime kaotuse protsendi suuruse määramise juhend